

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 53. Raimundi Senioris, Comitum Tolosani, obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

§. LIII.

Sæcul. XIII.
A. C. 1222.

Raimundi Senioris, Comitis Tolofani, obitus.

In Occitania Albigenses, Simone Montfortio fatis functo, viribus superiores evaserant, Conrado Sacræ Sedis Legato nequicquam resistente. Is Præsul gente Germanus Eginonis Urachii Comitis de Seinen filius, Bertoldi Ducis Thuringiæ nepos, primo Præbenda ad S. Lambertum Leodii donatus est. Tum relicto hoc Beneficio, & blandæ spei Dignitates Ecclesiasticas consequendi generose renunciâns, Monachum in Abbacia Villariensi, Ordinis Cisterciensis, ejusdem Diœcesis, induit. Conradus initio illius Monasterii Prior, tum anno millesimo ducentesimo nono Abbas ibidem, anno millesimo ducentesimo decimo quarto Abbas Claravallensis, & anno millesimo ducentesimo decimo septimo Abbas Cisterciensis fuit. Quem exacto deinde biennio anno millesimo ducentesimo decimo nono Honorius Papa, eximius viri dotibus exploratis, Cardinalem Episcopum Portuensem creavit. Eundem anno sequente millesimo ducentesimo vigesimo Legatum in Franciam contra Albigenses misit, cum mandatis; Episcopos & Principes ad reprimendos

Ital. Sac. to. 1. p. 150.

Cæsar. dist. 3 c. 33.

Gall. Chron. to. 4. p. 943. &c.

Duchesne to. 5. p. 773. epist. ap. Rain. an. 1221. n. 41.

Sæcul. XIII. Hæreticorum conatus excitaret. Quin
 A.C. 1222. Papa Capitulis Ecclesiarum Cathedra-
 lium vacantium prohibuit, ne Legato suo
 inconsulto Episcopos eligerent. Hæc et
 ejus Epistolis anno millesimo ducentesi-
 mo vigesimo primo datis cognoscuntur.

6. ep. 395.
 Rai. 1222.
 n. 45.

Anno sequente Honorius Papa ad
 Regem Franciæ Philippum literas exar-
 vit in hunc modum: *Scire autem debet,
 Fili carissime, quod secularis potestas
 tenetur rebelles gladio materiali com-
 primere, quos spiritualis gladius non
 potest a sua malitia cobibere. Princi-
 pum est, purgare improbis hominibus
 terras suas, ad quod etiam, si negligen-
 tes extiterint, a S. Ecclesia possunt com-
 pelli. Excellentiam igitur tuam decet,
 si honori & saluti tuæ consultum cupis,
 Hæreticos de Regno tuo celeriter ejicere,
 ne terras, quas adhuc tenent Catholici,
 in illis provinciis amittant, & pestis
 illa, quod timendum est, regiones etiam
 propinquas corripiat. Quare Excellen-
 tiam tuam rogamus vehementius, & ex-
 hortamur in Domino, quin etiam in re-
 missionem peccatorum tuorum injungi-
 mus, Regia potestate occupa totam ter-
 ram, quam Comes Montfortius, tan-
 quam Feudum tuum in illis regionibus
 tenuit, cum eam suis viribus tutari non
 possit, eamque tibi jam prius, jure legit-
 mo, per Episcopos Nemausensem & Bli-*
 terre

terrensem, literas tuas, quas vidimus, Sæcul. XIII.
 deferentes, obtulerit. Hæc Epistola die A. C. 1222.
 decima quarta Maji anno millesimo du-
 centesimo vigesimo secundo data est.

Interea Comes Raimundus, dictus
 senior, quod filium haberet ejusdem no-
 minis, quiete rerum potiebatur in Tolo-
 sa urbe, ubi mense Augusto eodem an-
 no millesimo ducentesimo vigesimo se-
 cundo subita morte defunctus est. Illo
 mane ad orandum processerat ad Bea-
 tam Virginem vulgo *de Daurade*, & quia
 a Communione Fidelium erat exclusus,
 extra portam Ecclesiæ, ut solebat, per-
 manserat. Rediit illuc pransus, quam-
 vis dolores corpus premerent, tam infir-
 mum, ut sine adjuvante surgere non pos-
 set. Tum cum in quamdam domum
 parochiæ S. Sernini divertisset, & aliquot
 ficus comedisset, invalescente malo, mi-
 sit de suis, qui Jordanem Abbatem S. Ser-
 nini celeriter accerferent, ut ab eo recon-
 ciliaretur Ecclesiæ, & Viaticum accipe-
 ret; nam magnum dolorem, quod Com-
 munionem Ecclesiæ privatus esset, profi-
 tebatur. Verum ubi Abbas advenit,
 Comitem vox defecerat; brachia tamen
 porrexit, levatis in cælum oculis, ma-
 nusque suas junctas inter Abbatis manus,
 usque dum expiravit, tenens, sinceræ
 contritionis signa edidit.

Duchesne to.
5. p. 773. G.
de Pod.
Laur. t. 34.
Catel. Comt.
p. 317. Bern.
Guid. p. 43.

Sæcul. XIII. Annis abhinc quatuor Comes Raimundus Ordini Hospitaliariorum S. Joannis Hierosolymæ, qui Tolosæ dominum habebant, nomen dederat. Ubi ergo inaudierunt, Comitem cum morte lictari, adproperant, ac aliquis eorum Pallio Ordinis eum operit, quod cum removere alii vellent, Raimundus manibus retinuit, Crucem assutam devotè exosculans.

Postquam animam egisset, Abbas S. Sernini elata voce dixit, pro eo orandum esse ab omnibus, servaturus sibi defuncti corpus, quod in parochia sua obijisset. At Fratres Hospitalarii illud in Ecclesiam suam S. Joannis, ubi sibi sepulchrum vivus delegerat, deportarunt. Non ausi sunt tamen eidem Ecclesiasticæ sepulturæ honorem exhibere, quod excommunicationis censura constrictus decessisset; sed ejus ossa arcule lignæ inclusa in Cæmeterio relicta sunt, ubi elapsis exinde annis trecentis conspiciebantur. Raimundus VII. dictus Junior parenti in Comitatu Tolosano successit, annos natus viginti quinque, bellumque adversus Amalricum Montfortium, qui etiam titulum Comitis Tolosani usurpabat, profecutus est.